A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (negyedik tanács)

2015. március 25.*

„Közösségi védjegy — Felszólalási eljárás — Az English pink közösségi szóvédjegy bejelentése — PINK LADY korábbi közösségi szóvédjegy és Pink Lady korábbi közösségi ábrás védjegyek — Indokolási kötelezettség — Gondossági kötelezettség — Közösségi védjegybíróság határozata — A jogerő hiánya”

A T-378/13. sz. ügyben,

az **Apple and Pear Australia Ltd** (székhelye: Victoria [Ausztrália]),

a **Star Fruits Diffusion** (Caderousse [Franciaország])

(képviselik őket: T. de Haan és P. Péters ügyvédek)

felpereseknek

a **Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)** (képviseli: J. Crespo Carrillo, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

a másik fél az OHIM fellebbezési tanácsa előtti eljárásban:

a **Carolus C. BVBA** (székhelye: Nieuwerkerken [Belgium]),

az OHIM negyedik fellebbezési tanácsának az egyrészt az Apple and Pear Australia Ltd és a Star Fruits Diffusion, másrészt a Carolus C. BVBA közötti felszólalási eljárással kapcsolatban 2013. május 29-én hozott határozata (R 1215/2011-4. sz. ügy) ellen benyújtott keresete tárgyában,

A TÖRVÉNYSZÉK (negyedik tanács),

tagjai: M. Prek elnök (előadó), I. Labucka és V. Kreuschitz bírák,

hivatalvezető: C. Heeren tanácsos,

tekintettel a Törvényszék Hivatalához 2013. július 23-án benyújtott keresetlevélre,

tekintettel a Törvényszék Hivatalához 2013. november 28-án benyújtott válaszbeadványra,

tekintettel a válasz benyújtásának engedélyezését megtagadó 2014. január 13-i határozatra,

a 2014. július 16-i tárgyalást követően, amelyen egy kérdést intéztek a felekhez,

* Az eljárás nyelve: francia.

tekintettel a Törvényszék Hivatalához 2014. július 28-án és 31-én benyújtott írásbeli válaszokra,

meghozta a következő

Ítéletet

A jogvita előzményei

1 2009. október 13-án a Carolus C. BVBA a közösségi védjegyről szóló, 2009. február 26-i 207/2009/EK tanácsi rendelet (HL L 78., 1. o.) alapján közösségi védjegybejelentést nyújtott be a Belső Piaci Harmonizációs Hivatalhoz (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM).

2 A lajstromoztatni kívánt védjegy az English pink szómegjelölés volt.

3 A bejelentést a védjegyekkel ellátható termékek és szolgáltatások nemzetközi osztályozására vonatkozó, 1957. június 15-én kötött, azóta felülvizsgált és módosított Nizzai Megállapodás szerinti 31. osztályba tartozó árukkal kapcsolatban tették, az alábbi leírással: „Mezőgazdasági, kertészeti, erdészeti termékek (elkészítetlen, feldolgozatlan) és magok (vetőmagok), amelyek nem tartoznak más osztályokba; élő állatok; friss gyümölcsök és zöldségek; vetőmagok, élő növények és virágok; táplálékok állatoknak; maláta”.

4 A közösségi védjegybejelentést a *Közösségi Védjegyértesítő* 2010. január 25-i 2010/014. számában hirdették meg.

5 2010. április 20-án a felperesek, az Apple and Pear Australia Ltd és a Star Fruits Diffusion a 207/2009 rendelet 41. cikke alapján felszólalást terjesztett elő a fenti 3. pontban felsorolt áruk tekintetében bejelentett védjegy lajstromozásával szemben.

6 A felszólalás az alábbi korábbi védjegyeken alapult:

– a 2003. február 27-én 2042679. számon lajstromozott PINK LADY közösségi szóvédjegy a 31. osztályba tartozó, alábbi leírásnak megfelelő áruk tekintetében: „Mezőgazdasági és kertészeti termékek, ideértve a gyümölcsöket, magokat, élő növényeket és fákat, különösen almát és almafát”;

– a 2005. december 15-én 4186169. számon lajstromozott, lenti közösségi ábrás védjegy a 31. osztályba tartozó, alábbi leírásnak megfelelő áruk tekintetében: „Friss gyümölcsök; alma gyümölcsfa; almafa”;

– a 2008. július 30-án 6335591. számon lajstromozott, lenti közösségi ábrás védjegy a 31. osztályba tartozó, alábbi leírásnak megfelelő áruk tekintetében: „Mezőgazdasági és kertészeti termékek, ideértve a gyümölcsöket, magokat, élő növényeket és fákat, különösen almát és almafát”.

7 A felszólalás alátámasztásaként a 207/2009 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontjában és (5) bekezdésében foglalt okokra hivatkoztak.

8 2011. május 27-i határozatával a felszólalási osztály elutasította a felszólalást.

9 2011. június 7-én a felperes a 207/2009 rendelet 58–64. cikke alapján fellebbezést nyújtott be az OHIM-hoz a felszólalási osztály határozata ellen.

10 A felperesek által korábbi közösségi szó- és ábrás védjegyek, valamint az 559177. sz. Benelux védjegy alapján kezdeményezett védjegybitorlási perben 2012. június 28-án hozott ítéletében a tribunal de commerce de Bruxelles (brüsszeli kereskedelmi bíróság) (Belgium) közösségi védjegybíróságként törölte az ENGLISH PINK Benelux védjegyet, és megtiltotta a Carolus C.-nek az említett védjegy használatát az Európai Unióban. A 2012. július 4-i levélben a felperesek tájékoztatták az OHIM-ot az ítéletről. A 2012. augusztus 29-i levélben tájékoztatták arról, hogy a Carolus C. elfogadta az ítéletet, tehát az jogerőssé vált.

11 2013. május 29-i határozatával (a továbbiakban: megtámadott határozat) az OHIM negyedik fellebbezési tanácsa elutasította a fellebbezést.

12 A fellebbezési tanács megvizsgálta a felszólalást, amennyiben az a korábbi szóvédjegyen alapult. Legelőször is az áruk összehasonlítását illetően kiemelte, hogy az ütköző védjegyekkel érintett áruk nagymértékben azonosak. Ezt követően megállapította, hogy az említett védjegyek vizuális szempontból különbözőek. Kiemelte, hogy a szóelemek többé-kevésbé ugyanolyan hosszúságúak és „hangsúlyosak”, hogy a „pink” közös szóelem különböző helyeken szerepel az ütköző megjelölésekben, és hogy az azokat alkotó két elem egyike sem dominánsabb a másiknál. Kifejtette, hogy a bejelentett védjegy a korábbi szóvédjegynek csak a felét ismétli meg, és így a felperesek nem hivatkozhatnak a 2005. október 6-i Medion-ítéletre (C-120/04, EBHT, EU:C:2005:594), és hogy a „pink” szóelem nem megkülönböztető. Egyebekben kiemelte, hogy az indokolás megegyezik a hangzásbeli összehasonlítás tekintetében is, és hogy a védjegyek tehát e tekintetben is különböznek. Megjegyezte továbbá, hogy nincs fogalmi hasonlóság az ütköző védjegyek között, mivel a fogalom nem ugyanazt hangsúlyozza, vagyis a korábbi szóvédjegy egy meghatározott módon minősített nőt, a bejelentett védjegy pedig egy meghatározott módon minősített színt. Végül az összetéveszthetőség átfogó értékelését illetően a fellebbezési tanács emlékeztetett arra, hogy nincs vizuális, fogalmi és hangzásbeli hasonlóság, és az összetéveszthetőség hiányára következtetett.

13 A fellebbezési tanács úgy ítélte meg, hogy a teljesség kedvéért hasznos kiemelni, hogy nem bizonyították sem a korábbi szóvédjegy jóhírnevét, sem pedig az átlagosnál valamivel nagyobb megkülönböztető képességét. Kiemelte, hogy a felszólalási osztály helyesen foglalta össze a felperesek által benyújtott számtalan bizonyíték tartalmát, és kellően indokolta azon következtetését, hogy mindezek a bizonyítékok elégtelenek és nem meggyőzőek. Ezzel összefüggésben megjegyezte, hogy kizárólag a felszólalási osztályhoz a 2010. szeptember 7-i beadvány mellékleteként benyújtott dokumentumok vehetők figyelembe, és hogy a 2011. szeptember 23-i beadványhoz csatolt

dokumentumokat késedelmesen nyújtották be a közösségi védjegyről szóló 40/94/EK tanácsi rendelet végrehajtásáról szóló 1995. december 13-i 2868/95/EK bizottsági rendelet (HL L 303., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 189. o.) 19. szabályának (2) bekezdése értelmében, és ezért nem vehetők figyelembe. Lefolytatta a felszólalási osztályhoz a 2010. szeptember 7-i beadvány mellékleteként benyújtott dokumentumok vizsgálatát, és rámutatott arra, hogy a teljesség kedvéért mindazonáltal hasznosnak ítélné meg a 2011. szeptember 23-i beadványhoz csatolt dokumentumok vizsgálatát is. Az említett dokumentumok vizsgálatából azt a következtetést vonta le, hogy az erőteljes megkülönböztető képességre vonatkozó bizonyítékok nem bizonyítják egyértelműen, hogy a „pink lady” kifejezés ténylegesen nem egy almafajtára utal, és különösen hogy a „pink lady” elnevezésű alma értékesítése milyen alapon kapcsolható a felperesekhez, és nem egy konkrét fajtához kötődő bármilyen almatermelőhöz.

A felek kérelmei

14 A felperesek azt kérik, hogy a Törvényszék:

– elsődlegesen változtassa meg a megtámadott határozatot úgy, hogy az általuk benyújtott kereset megalapozott, és következésképpen helyt kell adni a felszólalásuknak;

– másodlagosan helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatot;

– az OHIM-ot kötelezze a költségek viselésére.

15 Az OHIM azt kéri, hogy a Törvényszék:

– utasítsa el teljes egészében a hatályon kívül helyezés iránti keresetet;

– a felpereseket kötelezze a költségek viselésére.

Indokolás

16 Előzetesen emlékeztetni kell arra, hogy a felperesek elsődleges, megváltoztatás iránti kérelme arra irányul, hogy a Törvényszék lényegében olyan határozatot hozzon, amelyet szerintük az OHIM-nak kellett volna hoznia, nevezetesen azt megállapító határozatot, hogy a felszólalás feltételei teljesülnek. A megváltoztatásra vonatkozó hatáskör gyakorlásának főszabály szerint azokra az esetekre kell korlátozódnia, amikor a Törvényszék, miután felülvizsgálta a fellebbezési tanács által megfogalmazott értékelést, a már bizonyított ténybeli és jogi elemek alapján meg tudja állapítani, hogy a fellebbezési tanácsnak milyen határozatot kellett volna hoznia (2011. július 5-i Edwin kontra OHIM ítélet, C-263/09 P, EBHT, EU:C:2011:452, 72. pont).

17 A Törvényszék úgy ítéli meg, hogy ezért a fellebbezési tanács által végzett értékelést kell felülvizsgálni, amely először is a felperesek által előterjesztett azon jogalapok vizsgálatát követeli meg, amelyek lényegében a megtámadott határozat hatályon kívül helyezésére irányulnak. A megtámadott határozat megváltoztatása iránti kereseti kérelmet tehát csak másodsorban kell megvizsgálni.

A megtámadott határozat hatályon kívül helyezésére irányuló kereseti kérelemről

18 Keresetük alátámasztására a felperesek hét jogalapra hivatkoznak. Az első, a 207/2009 rendelet 75. cikkének megsértésére vonatkozó jogalap azon alapul, hogy a megtámadott határozat nem tartalmaz indokolást a tribunal de commerce de Bruxelles 2012. június 28-i ítéletéből levonandó következtetések tekintetében. A második jogalap a jogerő elvének megsértésén alapul. A harmadik jogalap keretében a felperesek a jogbiztonság, a megfelelő ügyintézéshez való jog és a bizalomvédelem

alapelvének megsértése hivatkoznak. A negyedik jogalap a 207/2009 rendelet 76. cikkének megsértésén alapul. Az ötödik és a hatodik jogalap a 207/2009 rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának, illetve 8. cikke (5) bekezdésének megsértésén alapul. A hetedik jogalap ugyanezen rendelet 75. cikkének megsértésén alapul, mivel a fellebbezési tanács olyan indokokra alapította határozatát, amelyek tekintetében a felek nem foglalhattak állást.

19 A Törvényszék úgy ítéli meg, hogy először az első és a harmadik jogalapot kell megvizsgálni.

Az első, a 207/2009 rendelet 75. cikkének az általi megsértésére alapított jogalapról, hogy megtámadott határozat nem tartalmaz indokolást a tribunal de commerce de Bruxelles 2012. június 28-i ítéletéből levonandó következtetések tekintetében

20 Az első jogalap keretében a felperesek kiemelik, hogy a közösségi védjegybíróságként eljáró tribunal de commerce de Bruxelles ítélete azt állapította meg, hogy az ENGLISH PINK védjegy megsértette azokat az alanyi jogokat, amelyekkel a korábbi szóvédjegy jogosultjaiként rendelkeztek. Arra hivatkoznak, hogy az ítélet – amely végül jogerős lett – meghatározó vagy legalábbis különösen releváns jogi vagy ténybeli elemnek minősül a jelen ügyben, mivel egyrészt ugyanazon felek között ugyanazon közösségi védjegyekkel kapcsolatban, és a 207/2009 rendelet alapján ugyanazon viszonylagos okokra hivatkozva hozták azt meg, másrészt pedig végérvényesen elismerte az ENGLISH PINK védjegy által okozott sérelmet az Unióban. Márpedig a felperesek megállapítják, hogy a megtámadott határozat egyáltalán nem említi a tribunal de commerce de Bruxelles ítéletét. A fellebbezési tanács, mivel az említett ítéletből levonandó esetleges következmények tekintetében megtagadta határozatának indokolását, megsértette a 207/2009 rendelet 75. cikkét.

21 Az OHIM megjegyzi, hogy a fellebbezési tanács nyilvánvalóan figyelembe vette a tribunal de commerce de Bruxelles ítéletét, azonban nem tekintette magára nézve kötelezőnek, mivel azt védjegybitorlási perben hozta. Kiemeli, hogy a védjegyek uniós jogi szabályozása önálló rendszer, amelynek alkalmazása független a nemzeti rendszerektől.

22 Mindenekelőtt bevezetésképpen emlékeztetni kell arra, hogy a 207/2009 rendelet 75. cikke értelmében az OHIM határozatait indokolni kell. Ezen indokolási kötelezettség terjedelme azonos az EUMSZ 296. cikkben foglalt kötelezettség terjedelmével, amely szerint az indokolásból világos és egyértelmű módon ki kell tűnnie a jogi aktus kibocsátója érvelésének. Ennek kettős célja van: egyrészt az, hogy lehetővé tegye az érdekeltek számára jogaik védelme érdekében a hozott intézkedés indokainak megismerését, másrészt hogy lehetővé tegye az uniós bíróság számára a határozat jogszerűségének felülvizsgálatát (lásd: 2012. július 12-i Guccio Gucci kontra OHIM ítélet – Chang Qing Qing (GUDDY), T-389/11, EU:T:2012:378, 16. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

23 A 207/2009 rendelet 76. cikke (2) bekezdésének szövegéből továbbá az következik, hogy főszabály szerint és eltérő rendelkezés hiányában a tények és bizonyítékok felek általi előterjesztése továbbra is lehetséges a határidők lejárta után, amelyekhez a 207/2009 rendelet értelmében ezen előterjesztés kötve van, és az OHIM-nak nem tilos az ilyen, késedelmesen előterjesztett tényeket vagy bizonyítékokat figyelembe vennie. Annak pontosításával ugyanis, hogy az OHIM hasonló esetben úgy „dönthet”, hogy figyelmen kívül hagyja e tényeket, az említett rendelkezés kiterjedt mérlegelési jogkörrel ruházza fel az OHIM-ot annak – a határozatának e tekintetben történő indokolása mellett történő – eldöntése céljából, hogy azokat tekintetbe kell-e venni (lásd ebben az értelemben: 2013. október 3-i Rintisch kontra OHIM ítélet, C-120/12 P, EBHT, EU:C:2013:638, 22. és 23. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

24 Egyebekben ki kell emelni, hogy a 207/2009 rendelet 95. cikke előírja, hogy a tagállamok területükön kijelölnek olyan nemzeti bíróságokat, amelyek betöltik a „közösségi védjegybíróságok” szerepét. E bíróságok az e rendelettel rájuk ruházott hatáskörben járnak el. E tekintetben a 207/2009 rendelet 96. cikke rámutat arra, hogy a közösségi védjegybíróságok hatáskörébe tartoznak többek között a

védjegy bitorlásával összefüggő perek, valamint a közösségi védjegyoltalom megszűnésének megállapítására vagy a közösségi védjegy törlésére irányuló viszontkeresetek. A belga jogalkotó a tribunal de commerce de Bruxelles-t nevezte ki elsőfokú közösségi védjegybíróságnak.

25 Meg kell továbbá jegyezni, hogy a 207/2009 rendelet (16) preambulumbekezdése szerint „a közösségi védjegyek érvényessége és bitorlása tárgyában hozott határozatoknak a Közösség egész területére kiterjedő hatállyal kell bírniuk, ugyanis ez az egyetlen módja annak, hogy elkerülhetők legyenek a bíróságok, illetve a[z OHIM] által hozott határozatok közötti ellentmondások, továbbá, hogy megőrizhető legyen a közösségi védjegyek egységes jellege”. A 207/2009 rendelet (17) preambulumbekezdése hasonlóképpen kiemeli, hogy az ugyanazon felek között azonos cselekmények tárgyában a közösségi védjegyoltalom és az azzal párhuzamos nemzeti védjegyoltalom alapján indult perekben el kell kerülni, hogy egymásnak ellentmondó ítéletek szülessenek. A 207/2009 rendelettel bevezetett mechanizmusok tehát a közösségi védjegy egységes oltalmának biztosítására irányulnak az Unió egész területén. A jogalkotó így megerősíti a közösségi védjegy egységes jellegét.

26 Végül emlékeztetni kell arra, hogy az ítélkezési gyakorlat szerint a közösségi védjegybíróság joghatósággal rendelkezik arra, hogy az Unió egész területére kiterjedően megtiltsa a közösségi védjegy bitorlását vagy bitorlásának megkísérlését (lásd: 2011. április 12-i DHL Express France ítélet, C-235/09, EBHT, EU:C:2011:238, 38. pont). Így a 207/2009 rendeletben foglalt rendszer lehetővé teszi az ilyen jogvita egyetlen eljárásra korlátozását a közösségi védjegy Unió egész területén egységes oltalmának biztosítása céljából.

27 Ezen információk fényében kell megvizsgálni a 207/2009 rendelet 75. cikkének megsértésére alapított jogalapot.

28 Emlékeztetőül, a 2010. június 8-i kérelmükkel a felperesek kérték, hogy a tribunal de commerce de Bruxelles törölje az ENGLISH PINK Benelux védjegyet azzal az indokkal, hogy az többek között korábbi közösségi szó- és ábrás védjegyeket, valamint az 559177. sz. Benelux védjegyet sérti. 2012. június 28-i ítéletében az említett bíróság kimondta az ENGLISH PINK Benelux védjegy törlését, és megtiltotta a Carolus C.-nek annak használatát az Unióban.

29 Érdemben a tribunal de commerce de Bruxelles először is kiemelte, hogy az összetéveszthetőség mértékét meglehetősen alacsonyra kell tenni, mivel a szóban forgó védjegy által érintett termékek azonosak. Ezt követően emlékeztetett arra, hogy valamely szóvédjegy vagy szóvédjegyek összetéveszthetőséget valósíthatnak meg egy összetett védjeggyel. Egyebekben úgy ítélte meg, hogy a sajátos szín, sajátos kalligráfia, sajátos betűtípus és mindegyik szó elején a nagy kezdőbetű használata „egyáltalán nem csökkenti a védjegy összképének szempontját”. Úgy ítélte meg, hogy az átlagosan figyelmes fogyasztó számára az ENGLISH PINK és a PINK LADY védjegy között fennáll az összetévesztés veszélye. Az ügy irataira tekintettel továbbá úgy ítélte meg, hogy a felperesek a jogilag megkövetelt módon bizonyították, hogy a „pink lady” kifejezés az almák tekintetében igen ismert, és hogy ez egyébként a „common knowledge”-ból ered. Ezért úgy ítélte meg, hogy a PINK LADY védjegy számára biztosítandó oltalomnak erőteljesnek kell lennie.

30 2012. július 4-i levelükben a felperesek tájékoztatták az OHIM-ot a 2012. június 28-i ítéletről. Az ítélet angol fordítását is átadták 2012. július 15-i levelükkel. A 2012. augusztus 29-i levélben a felperesek tájékoztatták az OHIM-ot arról, hogy a Carolus C. elfogadta az ítéletet, tehát az jogerőssé vált. 2012. szeptember 25-én a felperesek bejelentették, hogy a Benelux védjegyhivatal törölte a Benelux védjegyek nyilvántartásból az ENGLISH PINK védjegyet.

31 Mindezekből kiderül, hogy a fellebbezési tanácsot több hónappal a megtámadott határozat elfogadása előtt megfelelően és több alkalommal tájékoztatták, hogy egy új tény – nevezetesen a tribunal de commerce de Bruxelles ítélete – következett be.

32 Meg kell állapítani, hogy a fellebbezési tanács egyáltalán nem említette a megtámadott határozatban a tribunal de commerce de Bruxelles ítéletének létét, és még kevésbé indokolta ezen új tény figyelembevételének kérdésére vonatkozó értékelését.

33 Márpedig, amint a fenti 22. és 24. pontból következik, a fellebbezési tanács köteles lett volna a megtámadott határozatban kifejteni határozatának ezen új tény figyelembevételének kérdésével kapcsolatos indokait.

34 Ennélfogva meg kell állapítani, hogy a fellebbezési tanács nem teljesítette sem kifejezetten, sem pedig hallgatólagosan a fenti 33. pontban kifejtetteknek megfelelő indokolási követelményt.

35 Ezzel összefüggésben ki kell emelni, hogy a jelen ügy körülményei között az OHIM beadványaiban megfogalmazott érvek, amelyek szerint „a fellebbezési tanács nyilvánvalóan figyelembe vette a [tribunal de commerce de Bruxelles] 2012. június 28-i ítéletét”, azonban „nem tekintette magára nézve kötelezőnek, mivel azt [a 207/2009 rendelet 96.] cikke alapján védjegybitorlási perben hozta”, a megtámadott határozat késedelmes indokolására irányuló kísérletet képez, ami a Törvényszék előtt elfogadhatatlan. Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint ugyanis az indokolást főszabály szerint ugyanakkor kell közölni az érdekelttel, mint a számára sérelmet okozó aktust, mivel az indokolás hiányát nem teheti szabályossá azon tény, hogy az érdekelt az uniós bíróság előtti eljárás során megismeri a jogi aktus indokait (1981. november 26-i Michel kontra Parlament ítélet, 195/80, EBHT, EU:C:1981:284, 22. pont; 2005. június 28-i Dansk Rørindustri és társai kontra Bizottság ítélet, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P – C-208/02 P és C-213/02 P, EBHT, EU:C:2005:408, 463. pont; 2012. november 13-i Antrax It kontra OHIM ítélet – THC [Fűtőberendezések], T-83/11 és T-84/11, EBHT, EU:T:2012:592, 90. pont).

36 Következésképpen a fellebbezési tanács – mivel nem indokolta azon új tényelem figyelembevételének kérdésre vonatkozó értékelését, amelyet a tribunal de commerce de Bruxelles ítéletének a felszólalási osztály határozatának és a megtámadott határozatnak az elfogadása közötti meghozatala jelentett – megsértette a 207/2009 rendelet 75. cikkét.

37 A fentiekre tekintettel helyt kell adni az első, a 207/2009 rendelet 75. cikkének megsértésére alapított jogalapnak.

38 Meg kell állapítani, hogy e jogsértés önmagában a megtámadott határozat hatályon kívül helyezését eredményezi. A jelen jogvita különleges körülményeire tekintettel azonban, mivel a közösségi védjegybíróság a megtámadott határozat előtt hozta meg határozatát, a Törvényszék úgy ítéli meg, hogy mégis meg kell vizsgálni a jogbiztonság, a megfelelő ügyintézés és a bizalomvédelem alapelvének megsértésére alapított harmadik jogalapot.

A harmadik, a jogbiztonság, a megfelelő ügyintézés és a bizalomvédelem alapelvének megsértésére alapított jogalap

39 A harmadik jogalap keretében a felperesek arra hivatkoznak, hogy megsértették a jogbiztonság, a megfelelő ügyintézés és a bizalomvédelem alapelvét. Azt állítják, hogy a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló, 2000. december 22-i 44/2001/EK tanácsi rendelet (HL L 12., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 19. fejezet, 4. kötet, 42. o.), valamint a jogerő és a jogbiztonság elvének biztosított jelentőségre tekintettel a közösségi védjegybíróság jogerős ítélete azon jogos bizalmat keltette, hogy az alanyi jogaiknak az ENGLISH PINK védjegy általi megsértését végérvényesen elismerték az Unióban.

40 Azt is állítják, hogy a megfelelő ügyintézés elve megtiltja, hogy a felszólalási eljárásban eljáró OHIM olyan határozatot fogadjon el, amely sérti a közösségi védjegybíróság korábbi jogerős határozatából eredő jogbiztonságot és bizalomvédelmet. Ezen elv kötelezi az OHIM-ot arra, hogy különös figyelmet fordítson a közösségi védjegybíróság ítéletére.

41 Az OHIM azt állítja, hogy a jogbiztonság, a megfelelő ügyintézés és a bizalomvédelem elve nem sérült, mivel nem bizonyították, hogy a közösségi védjegybíróságok határozatainak jogereje köti őt a közösségi védjegyek lajstromozása területén fennálló hatáskörének gyakorolása tekintetében.

42 Előzetesen ki kell emelni, hogy a felhozott jelen jogalap valójában két kifogást foglal magában. Az első kifogás keretében a felperesek lényegében azt állítják, hogy a közösségi védjegybíróságok számára a 207/2009 rendelettel biztosított fontos szerepet figyelembe véve a fellebbezési tanácsnak figyelembe kellett volna vennie a tribunal de commerce de Bruxelles ítéletét. Mivel nem vett tudomást az említett ítéletről, a fellebbezési tanács nem a kellő gondossággal értékelte az elé terjesztett ténybeli elemeket, és így nem tartotta tiszteletben a megfelelő ügyintézés elvét, vagyis a gondossági kötelezettségét.

43 A második kifogás keretében a felperesek lényegében azt állítják, hogy a tribunal de commerce de Bruxelles ítélet valamilyen módon „befagyasztotta” a felek jogait, véglegesen a korábbi szóvédjegyet részesítve oltalomban az ENGLISH PINK védjegy által jelentett bármilyen sérelemmel szemben. A fellebbezési tanács azáltal, hogy a fent hivatkozott ítélettel ellentétes határozatot hozott, megsértette az ezen ítélet által kiváltott jogos bizalmat és jogbiztonságot.

44 Az első kifogást illetően, mely szerint a fellebbezési tanács nem a kellő gondossággal értékelte az elé terjesztett ténybeli elemeket, emlékeztetni kell arra, hogy az OHIM köteles a hatáskörét az uniós jog általános elveivel – így a megfelelő ügyintézés elvével – összhangban gyakorolni (2011. március 10-i Agencja Wydawnicza Technopol kontra OHIM ítélet, C-51/10 P, EBHT, EU:C:2011:139, 73. pont).

45 Ki kell emelni, hogy a jogbiztonságon, közelebbről a megfelelő ügyintézésen alapuló indokok miatt a védjegybejelentések vizsgálatának szigorúnak és teljes körűnek kell lennie a védjegyek indokolatlan lajstromozásának megakadályozása érdekében. Ezt a vizsgálatot minden egyes konkrét esetben el kell végezni. Ugyanis valamely megjelölés védjegyként való lajstromozása az adott eset ténybeli körülményei keretében alkalmazandó olyan sajátos szempontoktól függ, amelyek annak ellenőrzésére szolgálnak, hogy a szóban forgó megjelölésre nem vonatkozik-e valamely kizáró ok (lásd ebben az értelemben: Agencja Wydawnicza Technopol kontra OHIM ítélet, fenti 44. pont, EU:C:2011:139, 77. pont).

46 Ugyanebben az értelemben kell emlékeztetni a 207/2009 rendelet 76. cikkének (1) bekezdésére, amely előírja, hogy „az [OHIM] az előtte folyó eljárásban a tényeket hivatalból vizsgálja”, „a lajstromozás viszonylagos kizáró okaival összefüggő eljárásban azonban az [OHIM] a vizsgálat során a felek által előterjesztett tényálláshoz, bizonyítékokhoz és érvekhez, valamint a kérelem szerinti igényekhez kötve van”. Ez a rendelkezés a gondossági kötelezettség kifejeződése, amely szerint a hatáskörrel rendelkező intézmény köteles gondosan és pártatlanul megvizsgálni az adott eset összes lényeges ténybeli és jogi körülményét (lásd: 2011. július 15-i Zino Davidoff kontra OHIM ítélet – Kleinakis kai SIA (GOOD LIFE), T-108/08, EBHT, EU:T:2011:391, 19. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

47 Márpedig meg kell állapítani, hogy a tribunal de commerce de Bruxelles ítélete *prima facie* releváns ténybeli elem az adott ügy megoldásához. A fellebbezési tanács ugyanis nem mulaszthatja el annak elismerését, hogy lényeges közös pontok léteztek a védjegybitorlással kapcsolatban indult eljárás és a bejelentett védjegy lajstromozásával szembeni felszólalással kapcsolatban indult eljárás tárgyát képező tényállásbeli elemek között. Nemcsak az említett eljárások felei voltak azonosak, hanem a tribunal de commerce de Bruxelles előtt a védjegybitorlási per alátámasztására hivatkozott korábbi szóvédjegy is ugyanaz volt, mint az OHIM fórumai előtti felszólalás alátámasztására hivatkozott védjegy. Azt is meg kell jegyezni, hogy az ENGLISH PINK Benelux védjegy, amelynek a törlését az említett bíróság kimondta, és a bejelentett védjegy nagymértékben hasonló volt.

48 Azt is ki kell emelni, hogy ezen ítélet egy közösségi védjegybíróságtól származik, amelyet a 207/2009 rendelet alapján állítottak fel, és amely e címen beavatkozik a védjegyek uniós jogi szabályozása által alkotott önálló rendszer keretébe, mivel feladata az Unió egész területén azon közösségi védjegyek oltalma, amelyeket bitorolnak, vagy azt megkísérlik, és e bíróság ezáltal az említett rendszerre jellemző különös célokat követ.

49 Továbbá, amint a fenti 24–26. pontból kiderül, az uniós jogalkotó szándékát úgy kell érteni, hogy a szabályozásban bevezetett mechanizmusok a közösségi védjegy egységes oltalmának biztosítására irányulnak az Unió egész területén.

50 E körülmények összességére tekintettel meg kell állapítani, hogy a jelen ügyben a tribunal de commerce de Bruxelles ítélete *prima facie* olyan releváns ténybeli elemnek minősül, amelyet a fellebbezési tanácsnak értékelnie kellett volna az előtte kezdeményezett jogvita elbírálására gyakorolt esetleges hatás tekintetében.

51 Mivel ezt nem tette meg, a fellebbezési tanács nem a kellő gondossággal vizsgálta meg az elé terjesztett releváns ténybeli elemeket.

52 A jelen ügy körülményei között a gondosság ezen elmulasztása a megtámadott határozat hatályon kívül helyezését eredményezi, és így a megfelelő ügyintézés elvének megsértésére alapított kifogásnak helyt kell adni.

53 Ennélfogva az első jogalapnak, valamint a harmadik jogalap első kifogásának vizsgálatából következik, hogy a fellebbezési tanács megsértette egyrészt a 207/2009 rendelet 75. cikkét – mivel nem említette a megtámadott határozatban a tribunal de commerce de Bruxelles ítéletének létét, és ennek a jogvita kimenetelére gyakorolt esetleges hatását –, másrészt a gondossági kötelezettségét, mivel nem a kellő gondossággal értékelte az elé terjesztett releváns ténybeli elemeket.

54 Ebből következik, hogy a megtámadott határozatot hatályon kívül kell helyezni, anélkül hogy szükséges lenne megvizsgálni a harmadik jogalap második kifogását és a felperesek által felhozott másik öt jogalapot.

A megtámadott határozat olyan értelemben történő megváltoztatása iránti kérelemről, hogy az adjon helyt a felszólalásnak

55 A megtámadott határozat hatályon kívül helyezésének szükségességére és a felperesek megváltoztatás iránti kérelemére tekintettel azt kell mérlegelni, hogy a jelen ügyben a Törvényszék hivatott-e gyakorolni a 207/2009 rendelet 65. cikkének (3) bekezdése szerinti megváltoztatási jogkörét. E kérelem alátámasztására a felperesek lényegében azt állítják, hogy a tribunal de commerce de Bruxelles ítélete jogerővel rendelkezett, tehát kötelezte a fellebbezési tanácsot, és ezért a Törvényszéket. Ez utóbbinak tehát módjában áll és köteles megváltoztatni a megtámadott határozatot az említett ítéletnek megfelelően, és ezáltal helyt adni a felszólalásnak. E tekintetben a hatodik jogalap keretében többek között kifejtik, hogy a jogerő nemcsak a bírósági határozat rendelkező részére vonatkozik, hanem az indokolásra is, és azok a közösségi védjegy egységes jellegén, valamint a közösségi védjegybíróságok és az OHIM egymásnak ellentmondó határozatai elkerülésének szükségességén alapulnak, amint azt a 207/2009 rendelet 56. cikkének (3) bekezdése, 100. cikkének (2), (6) és (7) bekezdése, 104. cikkének (1) és (2) bekezdése, valamint 109. cikkének (2) és (3) bekezdése, továbbá a 44/2001 rendelet rendelkezései megerősítik.

56 Emlékeztetni kell arra, hogy a megváltoztatásra vonatkozó hatáskör nem ruházza fel a Törvényszéket azzal a jogkörrel, hogy olyan értékelést fogalmazzon meg, amellyel kapcsolatban a fellebbezési tanács még nem foglalt állást. Következésképpen a megváltoztatásra vonatkozó hatáskör gyakorlásának főszabály szerint azokra az esetekre kell korlátozódnia, amikor a Törvényszék, miután felülvizsgálta az

említett tanács által megfogalmazott értékelést, a már bizonyított ténybeli és jogi elemek alapján meg tudja állapítani, hogy a fellebbezési tanácsnak milyen határozatot kellett volna hoznia (Edwin kontra OHIM ítélet, fenti 16. pont, EU:C:2011:452, 72. pont).

57 Továbbá úgy kell tekinteni, hogy a közösségi védjegy bitorlásával összefüggő perben közösségi védjegybíróságként eljáró nemzeti bíróság határozatának nincsen semmilyen jogereje az OHIM fórumai tekintetében valamely közösségi védjegy lajstromozásával szembeni felszólalási eljárásban, mégha e védjegy azonos is a bitorlási per tárgyát képező nemzeti védjeggyel (lásd ebben az értelemben: 2011. május 10-i Emram kontra OHIM ítélet – Guccio Gucci [G], T-187/10, EU:T:2011:202, 76. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Ebből következik, hogy az ilyen határozat léte, ahogyan a tribunal de commerce de Bruxelles határozata a jelen ügyben, még ha az jogerőre is emelkedett, önmagában nem elegendő ahhoz, hogy a Törvényszéknek módjában álljon azon határozatot meghozni, amelyet a fellebbezési tanácsnak kellett meghoznia.

58 Kétségtelenül igaz, hogy – amint a fenti 24. és 25. pontban felidézésre került – az uniós jogalkotó a 207/2009 rendelettel olyan mechanizmusokat vezetett be, amelyek a közösségi védjegy egységes oltalmának biztosítására irányulnak az Unió egész területén, megerősítve ezáltal a közösségi védjegy egységes jellegét. Ezzel összefüggésben közösségi védjegybíróságokat állított fel, amelyek joghatósággal rendelkeznek arra, hogy az Unió egész területére kiterjedően megtiltsák a közösségi védjegy bitorlását vagy bitorlásának megkísérlését.

59 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a fellebbezési tanácsok határozatainak jogszerűségét azonban kizárólag az uniós bíróság által értelmezett 207/2009 rendelet alapján lehet értékelni, nem pedig a fellebbezési tanácsok korábbi döntési gyakorlata alapján (lásd ebben az értelemben: 2007. április 26-i Alcon kontra OHIM ítélet, C-412/05 P, EBHT, EU:C:2007:252, 65. pont), és e megfontolások érvényesek a 207/2009 rendelet 8. cikk (1) bekezdésének b) pontja alapján benyújtott felszólalási eljárás keretében is. Még inkább érvényes ez a korábbi nemzeti határozatoknak a jelen jogvita eldöntésére vonatkozó hatása tekintetében. A védjegyek uniós jogi szabályozása ugyanis szabályok együtteséből álló, sajátos célokat követő önálló rendszer, amelynek alkalmazása független a nemzeti rendszerektől. Ebből következik, hogy a lajstromozás megtagadását kizárólag az irányadó uniós szabályok alapján kell értékelni, és a korábbi nemzeti határozatok semmi esetre sem kérdőjelezhetik meg a vitatott határozat jogszerűségét (lásd ebben az értelemben: 2012. március 22-i Emram kontra OHIM végzés, C-354/11 P, EU:C:2012:167, 92. és 93. pont).

60 Azt is ki kell emelni, hogy a 207/2009 rendelet egyetlen olyan rendelkezést sem tartalmaz, amelynek értelmében az OHIM-ot kötné valamely közösségi védjegybíróság védjegybitorlási perben hozott határozata, amikor a közösségi védjegyek lajstromozásának területén fennálló kizárólagos határkörében jár el, és amikor ezzel összefüggésben a közösségi védjegyek lajstromozása iránti kérelemmel szembeni felszólalásokat vizsgálja.

61 A jogerő elvét alkalmazó rendelkezések ugyanis más helyzetekre vonatkoznak. A 207/2009 rendelet 56. cikkének (3) bekezdése a megszűnés megállapítására irányuló, illetve törlési kérelem OHIM általi elfogadhatatlanságára vonatkozik, ha ugyanazon közösségi védjegy tárgyában a tagállamok valamelyikének bírósága korábban már eljárt. Ehhez hasonlóan a 207/2009 rendelet 100. cikkének (2), (6) és (7) bekezdése valamely közösségi védjegy megszűnésének megállapítására vagy törlésre irányuló, az OHIM-hoz vagy a közösségi védjegybírósághoz benyújtott viszontkeresetre vonatkozik, ha ugyanazon védjegyre vonatkozóan ugyanazon kérdés tárgyában az OHIM vagy az említett bíróság korábban már eljárt. A 207/2009 rendelet 109. cikkének (2) bekezdése pedig azt írja elő, hogy a közösségi védjegy bitorlása tárgyában eljáró bíróság a keresetet elutasítja, ha ugyanazon felek között ugyanabban a kérdésben azonos árukra vagy szolgáltatásokra érvényes azonos nemzeti védjegy alapján az ügy érdemében már jogerős ítéletet hoztak. Ehhez hasonlóan ugyanezen rendelet 109. cikkének (3) bekezdése úgy rendelkezik, hogy ha a nemzeti védjegy bitorlása tárgyában eljáró bíróság a keresetet elutasítja, ha ugyanazon felek között ugyanabban a kérdésben azonos árukra vagy szolgáltatásokra érvényes azonos közösségi védjegy alapján az ügy érdemében már jogerős ítéletet hoztak.

62 Egyebekben a közösségi védjegynek a 207/2009 rendelet (16) és (17) preambulumbekezdésében hangsúlyozott egységes jellege nem követeli meg, hogy az OHIM fórumai, és következésképpen az uniós bíróság a jogerő elvének nevében ne vizsgálhassa meg az összetévesztés veszélyének esetleges fennállását az új közösségi védjegy lajstromozásával szembeni felszólalási eljárás keretében, még ha ez meg is egyezik egy olyan nemzeti védjeggyel, amelyre vonatkozóan a közösségi védjegybíróság úgy ítélte meg, hogy sérti a korábbi közösségi védjegyet.

63 Ki kell ugyanis emelni, hogy az OHIM az egyetlen olyan szerv, amelyet az uniós jogalkotó feljogosított a lajstromozási kérelmek vizsgálatára, és ennélfogva a közösségi védjegy lajstromozására vagy annak megtagadására. E hatáskör keretében a fellebbezési tanácsnak a megjelölés közösségi védjegyként történő lajstromozására vonatkozó, a 207/2009 rendelet alapján meghozandó határozata nem mérlegelési jogkörben, hanem kötött hatáskörben hozott határozat. Ennélfogva a fellebbezési tanácsok határozatainak jogszerűségét kizárólag az uniós bíróság által értelmezett e rendelet alapján lehet értékelni. Márpedig, amint a fenti 60. és 61. pontban kiemelésre került, a 207/2009 rendelet nem tartalmaz olyan rendelkezést, amely a jogerő elve alapján kötelezné az OHIM-ot arra, hogy megfeleljen valamely közösségi védjegybíróság azon határozatának, amely megállapítja valamely közösségi védjegy nemzeti védjegy általi bitorlását.

64 Ebből következően a jelen ügyben a tribunal de commerce de Bruxelles ítéletének jogereje nem kötelezi a fellebbezési tanácsot azon hatáskörének gyakorlása során, hogy határozzon arról, az English pink megjelölés lajstromozható-e közösségi védjegyként, és nem kötelezi az uniós bíróságot sem jogszerűségi felülvizsgálatának és a 207/2009 rendelet 65. cikkének (3) bekezdése szerinti megváltoztatási hatáskörének gyakorlása keretében.

65 Ezenfelül meg kell jegyezni, hogy noha ugyanazok a felek érintettek a tribunal de commerce de Bruxelles és az OHIM előtt, az említett bíróság, illetve az OHIM által vizsgált ügyek tárgyai – vagyis az igények – viszont nem azonosak. A belga bíróság előtti védjegybitorlási per tárgya ugyanis az ENGLISH PINK Benelux védjegy törlése és ezen védjegy Unió területén való használatának tilalma volt, míg az OHIM előtti eljárás tárgya az English pink közösségi védjegy lajstromozásával szembeni felszólalás volt.

66 E két ügy jogcíme – vagyis az igények alapja – szintén eltér. Egyrészt a tribunal de commerce de Bruxelles előtti eljárásban a 207/2009 rendelet 9. cikke (1) bekezdésének b) és c) pontja volt a felperesek azon igényeinek alapja, hogy a fenti 6. pontban szereplő közösségi védjegyek bitorlásának megakadályozására irányuló kötelezést bocsásson ki e bíróság. Ehhez hasonlóan az ENGLISH PINK Benelux védjegy törlésére irányuló igény alapja a Hágában 2005. február 25-én aláírt, a szellemi tulajdonról (védjegyek és formatervezési minták) szóló Benelux egyezmény a 2.3 cikke és 2.28 cikke (3) bekezdésének b) pontja volt. Az említett bíróság úgy ítélte meg, hogy megvalósult az említett közösségi védjegyek bitorlása. Ezért kimondta az ENGLISH PINK Benelux védjegy törlését, és az Unió egész területén megtiltotta e megjelölés használatát. Másrészt az OHIM előtti eljárásban a felperesek egy új közösségi védjegy lajstromozása ellen tiltakoztak, és e címen a 207/2009 rendelet más rendelkezéseire támaszkodtak, nevezetesen az említett rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontjára és (5) bekezdésére.

67 Emellett nem vitatott, hogy a Benelux védjegy és a bejelentett védjegy jogilag két különböző védjegy. A tribunal de commerce de Bruxelles ítéletének joghatása csak a korábbi szóvédjegynek az ENGLISH PINK Benelux védjegy hatásaival szembeni védelémre terjed ki.

68 Mindössze ezen indokok, vagyis az OHIM és a tribunal de commerce de Bruxelles előtt folyó eljárások tárgya és jogcíme azonosságának hiánya folytán a felperesek nem megalapozottan hivatkoznak az említett bíróság ítéletének jogerejére a jelen jogvitában.

69 Ugyanezen indokok alapján a felperesek sikertelenül hivatkoznak a 44/2001 rendelet alkalmazására azzal az indokkal, hogy a felek, a tárgy és a jogcím azonos volt.

70 A fentiekből következik, hogy a felperesek tévesen állítják, hogy a jogerő elve alapján a fellebbezési tanácsot kötötte a tribunal de commerce de Bruxelles ítélete, és e címen meg kellett volna állapítania az ütköző megjelölések összetévesztése veszélyének fennállását.

71 A fentiektől függetlenül, amint az első és harmadik jogalap fenti vizsgálata keretében ismertetett megfontolásokból következik, a fellebbezési tanács a jelen ügyben elmulasztotta figyelembe venni a tribunal de commerce de Bruxelles ítéletét, és értékelni az említett ítélet esetleges hatásait a jogvita kimenetelére. Ezért a Törvényszéknek a megállapított ténybeli és jogi elemek alapján nem áll módjában meghatározni, hogy a fellebbezési tanácsnak milyen határozatot kellett volna hoznia, és ezért nem gyakorolhatja megváltoztatási jogkörét. Következésképpen el kell utasítani a megtámadott határozat megváltoztatása iránt a felperesek által benyújtott kérelmet.

A költségekről

72 Az eljárási szabályzat 87. cikkének 3. §-a alapján részleges pernyertesség esetén vagy különleges indokból a Törvényszék elrendelheti a költségeknek a felek közötti megosztását, vagy határozhat úgy, hogy mindegyik fél maga viselje saját költségeit. A jelen ügyben el kell rendelni, hogy az OHIM viseli a saját költségeit, továbbá a felperesek részéről felmerült költségek felét.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (negyedik tanács)

a következőképpen határozott:

1) A Törvényszék hatályon kívül helyezi a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) negyedik fellebbezési tanácsának 2013. május 29-i határozatát (R 1215/2011-4. sz. ügy).

2) A Törvényszék a keresetet ezt meghaladó részében elutasítja.

3) Az OHIM viseli saját költségeit, valamint az Apple and Pear Australia Ltd és a Star Fruits Diffusion részéről felmerült költségek felét.

4) Az Apple and Pear Australia és a Star Fruits Diffusion viseli saját költségeinek felét.

Prek Labucka Kreuschitz

Kihirdetve Luxembourgban, a 2015. március 25-i nyilvános ülésen.

Aláírások